

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7989/2021
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Даница Миловановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Радомир Јањетовић, адвокат из ..., ради опозива уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1032/21 од 07.07.2021. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1032/21 од 07.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 2233/18 од 10.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је опозван Уговор о поклону закључен 09.09.2016. године између тужиле у својству поклонодавца и тужене у својству поклонопримца, у делу располагања непокретностима и то: катастарска парцела број .../... КО ..., потес ..., коју чини земљиште под зградом – објектом површине 41 м² и њива 3. класе уз зграду површине 0.15.43 ха и катастарска парцела број .../... КО ..., потес ..., коју чини земљиште под делом зграде површине 24 м² и њива 3. класе уз зграду површине 0.15.43 ха, све укупне површине 0.31.22 ха, са обимом удела од 55/65 на породичној стамбеној згради – викендици, који је солемнизован код јавног бележника Ненада Вујића из ... под ОПУ 1447/2016 од 13.09.2016. године. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове поступка од 67.300,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Док је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа, до трошковником тражених 76.300,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до извршности одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1032/21 од 07.07.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени

захтев којим је тужила тражила да се опозове уговор о поклону закључен 09.09.2016. године између тужиле у својству поклонодавца и тужене у својству поклонопримца, у делу располагања непокретностима и то: катастарска парцела број .../... КО ..., потес ..., коју чини земљиште под зградом – објектом површине 41 м² и њива 3. класе уз зграду површине 0.15.43 ха и катастарска парцела број .../... КО ..., потес ..., коју чини земљиште под делом зграде површине 24 м² и њива 3. класе уз зграду површине 0.15.43 ха, све укупне површине 0.31.22 ха, са обимом удела од 55/65 на породичној стамбеној згради – викендици, који је солемнизован код јавног бележника Ненада Вујића из ... под ОПУ 1447/2016 од 13.09.2016. године и тужила је обавезана да туженој накнади трошкове поступка од 61.400,00 динара. Ставом другим изреке, тужила је обавезана да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 17.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији на основу члана 408, у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиле основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле уговор о поклону, којим је тужила поклонила туженој непокретности: кат.парц. бр. .../... КО ..., потес ..., коју чини земљиште под зградом – објектом површине 41 м² и њива 3. класе уз зграду површине 0.15.43 ха и кат.парц. бр. .../... КО ..., потес ..., коју чини земљиште под делом зграде површине 24 м² и њива 3. класе уз зграду површине 0.15.43 ха, све укупне површине 0.31.22 ха, са обимом удела од 55/65 на породичној стамбеној згради – викендици. Уговор је солемнизован код јавног бележника 13.09.2016. године. Тужила је својину на наведеним непокретностима и сувласнички удео на 55/65 на породичној стамбеној згради – викендици стекла на основу Уговора о доживотном издржавању закљученим са супругом ВВ, који је оверен у Основном суду у Шапцу 17.03.2010. године, док је на име њеног супруга остао сувласнички удео на објектима од 10/65. Завештањем састављеним пред сведоцима 20.05.2015. године ВВ је за живота учинио расподелу дела своје имовине, тако што је у наслеђе оставио својој синовици, овде туженој непокретности које су предмет спорног уговора о поклону. Решењем Основног суда у Шапцу од 18.04.2016. године, тужила је оглашена за наследника иза пок. ВВ, с тим што је ставом првим изреке обустављен поступак за расправљање заоставштине у односу на имовину која је обухваћена уговором о доживотном издржавању. Објекти који су били предмет уговора о поклону нису били уписани у катастар непокретности до доношења решења 28.07.2016. године, којим је дозвољен упис права својине у корист ВВ, а решењем од 07.09.2016. године дозвољен је упис права својине на име тужиле, на основу закљученог уговора о доживотном издржавању и оставинског решења. Након закључења уговора о поклону, тужила је остала власник предметне непокретности са обимом удела од 10/65. На делу предметних парцела налази се и помоћни објекат површине око 10 м² (који служи као

остава за одлагање алата) и који није обухваћен ни једним наведеним правним послом. Овај објекат тужиља несметано користи у оквиру свог удела од 10/65.

У тужби и током поступка тужиља је истицала да од момента закључења уговора тужена испољава неблагодарност и незахвалност, услед чега су се њихови односи пореметили до те мере да више немају никакву комуникацију; да је према усменом договору тужена имала обавезу да у јавним књигама преведе поклоњену имовину на себе, сноси све трошкове у вези са преносом, плати порез на пренос апсолутних права, порез на имовину и осигурање, трошкове утрошене електричне енергије, као и да настави редовно да одржава викендицу и воћњак, али да се након извршене укњижбе све изменило, па тако и уобичајено понашање тужене, при чему тужена ни једну од наведених обавеза није извршавала; да је све наведене трошкове у вези предметне непокретности плаћала тужиља и уједно одржавала викендицу; да је тужена у неким приликама избегавала комуникацију са њом, као и да јој је некада говорила да ће променити браву јер је она власник и да може да ради шта хоће и да тужиља нема шта ту више да тражи, те да је током 2018. године комуникација престала. Тужена је навела да никада није имала вербални сукоб са тужиљом, нити јој је упућивала претње или увреде, да је до несугласица дошло када јој је тужиља замерила што није могла да дође код ње на празник Св. Тројица у току 2018. године и да од тог догађаја тужиља одбија комуникацију са њом. Није спорила да је тужиља одржавала викендицу, плаћала комуналне трошкове и премију осигурања, али да је тужиља самоиницијативно то радила.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев за опозив поклона закључивши да су испуњени услови из параграфа 567. Српског грађанског законика који се тичу грубе неблагодарности, будући да након закључења спорног уговора тужена према тужиљи није задржала уобичајено понашање и коректне односе, да од 2018. године између странака не постоји никакав контакт, нити се остварује било каква комуникација, као и да тужена очигледно не предузима радње у сврху одржавања и очувања поклоњене имовине, бар у мери која је уобичајена с обзиром на природу и намену те непокретности. Оценио је да се ради о озбиљно поремећеном личном односу странака, који без обзира на то ко је иницирао сукоб није могао бити узрокован обичним несугласицама и неслагању, него поступцима и понашањем (свађе, препирке, вређања, омаловажавања) која су морала одступати од стандарда уобичајеног опхођења да би између тужиље и тужене престао сваки контакт, као и да је изостанак бриге о одржавању поклоњених непокретности такође израз незахвалности према тужиљи због учињеног поклона који може довести до опозива поклона.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, закључивши да наводи тужиље изнети током поступка, нису разлози за опозив уговора о поклону у смислу члана 567. Српског грађанског законика, већ да указују на постојање одређених међусобних неслагања, које немају карактер, нити представљају грубу неблагодарност, при том оценивши да из чињеничног утврђења не произилази да се тужена уопште не стара о спорним непокретностима, већ да то чини на начин који не одговара жељама тужиље. Како из навода тужбе не произилази да је међу парничним странкама било вербалних расправа у којем је тужена вређала или омаловажавала тужиљу или нанела штету њеном животу, телу или части, то наводи

тужиле према којима јој је тужена рекла да је викендица у њеном власништву по оцени другостепеног суда одражавају својинско стање на имовини и немају значај увредљивог понашања које се само по себи категорише грубом неблагодарношћу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Уговор о поклону није регулисан позитивним прописима, па се одредбе о опозиву тог уговора налазе у правним правилима имовинског права. По параграфу 567. Српског грађанског законика, који се у конкретном случају примењује на основу Закона о неважности правних прописа донетих пре 06. априла 1941. године и за време непријатељске окупације („Службени лист СРЈ“, број 86/46), дародавац може опозвати поклон, између осталог, у случају када поклонопримац покаже велику неблагодарност према поклонодавцу наносећи штету његовом животу, телу, части и нарушавајући његову слободу и имање.

Сагласно наведеном, разлог за опозив поклона није свака већ само велика (груба) неблагодарност (незахвалност) коју поклонопримац испољи након учињеног поклона повређујући живот, тело и част поклонодавца, односно нарушавајући његову слободу и имање. Постојање грубе неблагодарности је фактичко питање које суд цени узимајући у обзир све околности конкретног случаја, ценећи га као вредносно мерило у контексту правила морала и добрих обичаја. Наиме, цене се следеће околности: владање поклонопримца и његов утицај на касније односе са поклонодавцем, раније држање оба уговарача и њихово уобичајено опхођење, да ли се ради о усамљеном случају или хроничном поремећају, да ли је присутна жеља да се однос поправи, да ли је поклонодавац испровоцирао поклонопримца.

У конкретном случају правилно је оцењено побијаном одлуком да понашање тужене није одступило од уобичајених мерила понашања и да је до поремаћаја односа и прекида контакта странака уследило током 2018. године, када је (по наводима тужене) тужилца замерио туженој што није могла да дође код ње на празник Св. Тројица и да од тог догађаја тужилца одбија комуникацију са њом. Тужена као поклонопримац није повредила живот тужилце, тело, част, нити је нарушила њену слободу и имовину, што представља разлог за опозив поклона и према утврђеним околностима конкретног случаја не може се окарактерисати њено понашање као груба неблагодарност поклонодавцу чиме би била повређена правила морала и добрих обичаја, како то правилно закључује другостепени суд. Другостепени суд је имао у виду да је тужилца приликом закључења предметног уговора о поклону била мотивисана тиме да обезбеди редовно одржавање викендице, на начин како је функционисало за време живота њеног супруга, а то што тужена није наставила да се односи према поклоњеним непокретностима на начин који не одговара жељама тужилце није разлог за опозив поклона због грубе неблагодарности како то правилно закључује другостепени суд. Наиме и по оцени Врховног суда материјални аспект обавезе одржавања непокретности нема тежину која би, у присуству осталих утврђених чињеница, могла да доведе до оцене о грубој неблагодарности према поклонодавцу, а при чињеници да је одржавање непокретности и плаћање комуналних услуга тужилца самоиницијативно радила.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић